

Svar på skriftligt spörsmål SSS 360/2021 rd

Svar på skriftligt spörsmål om reglering och övervakning av indrivningsföretag

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 360/2021 rd undertecknat av riksdagsledamot Atte Harjanne /gröna m.fl.:

Hur ämnar regeringen ingripa i olägenheterna som förekommer inom indrivningsbranschen?

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

I lagen om indrivning av fordringar (513/1999), nedan indrivningslagen, föreskrivs om hurudan verksamhet ska anses vara tillåten eller förbjuden i vid indrivning. Vid indrivning av fordringar ska till exempel god indrivningssed iakttas som fastställer hur indrivningen ska genomföras för att den ska vara rättvis för alla parter. Det är bland annat förbjudet att ge felaktiga eller vilseledande uppgifter om påföljderna av en underlåten betalning, att orsaka gäldenären oskäligen eller onödiga kostnader eller onödig olägenhet.

Gäldenären skyddas även med flera andra bestämmelser i indrivningslagen. Gäldenären har exempelvis rätt att i regel kostnadsfritt få uppdaterade uppgifter av borgenären om det totala beloppet av sina skulder och grunderna för dem, en specifikation över obetalda skulder och amorteringar på dem samt en utredning över hur upplupna räntor och kostnader på skuldkapitalet bestäms. Gäldenären får även i vilket skede som helst av indrivningen begära en utredning om att indrivningskostnaderna är faktiska och grundar sig på de arvoden som betalas till borgenärens indrivningsbyrå.

Om registrering av och tillsyn över aktörer som bedriver indrivningsverksamhet föreskrivs i lagen om registrering av aktörer som bedriver indrivningsverksamhet (411/2018). Indrivningsverksamhet får bedrivas endast av en sådan enskild näringsidkare eller juridisk person som uppfyller kraven som föreskrivs i denna lag och som införts i registret över aktörer som bedriver indrivningsverksamhet som upprätthålls av Regionförvaltningsverket i Södra Finland, nedan regionförvaltningsverket. Regionförvaltningsverket utövar tillsyn över att de aktörer som bedriver indrivningsverksamhet och som införts i registret följer lagen och god indrivningssed i sin verksamhet.

I regionförvaltningsverkets tillsyn har under åren 2017–2019 kring 70 tillsynsbeslut fattas varje år och år 2020 42 tillsynsbeslut. Från hösten 2019 framåt har beslut fattats som en kombination av flera pågående tillsynsärenden vilket har en minskande inverkan på antalet fall åren 2019 och 2020. År 2020 gjordes sammanlagt över 600 tillsynsanmälningar till regionförvaltningsverket men en del av anmälningarna ledde inte till tillsynsåtgärder.

De administrativa sanktionerna som förordnas i tillsynen ska vara proportionerliga. Påföljdsprövningen är en övergripande prövning som förutom av allvaret i indrivningsbolagets förseelse även påverkas av till exempel förseelsens frekvens, skadan som orsakats, varaktigheten, indrivningsbolagets eventuella korrigerande åtgärder samt gällande eventuella tidigare tillsynsbeslut.

Regionförvaltningsverket strävar först och främst efter att genom sina tillsynsbeslut handleda indrivningsbolag om förfaranden i enlighet med lagen eller god indrivningssed. Vid behov vidtas stegvis hårdare administrativa sanktioner som antecknas i det offentliga registret för aktörer som bedriver indrivningsverksamhet. Sanktioner som förordnas av regionförvaltningsverket kan enligt 16 § i lagen om registrering av aktörer som bedriver indrivningsverksamhet vara en varning eller ett verksamhetsförbud för högst sex månader. Dessutom kan en aktör strykas ur registret om aktören redan tidigare har belagts med verksamhetsförbud för viss tid, men de allvarliga och upprepade försummelse som förekommer i verksamheten fortsätter efter verksamhetsförbudet på viss tid. Strykandet ur registret innebär att aktören inte längre får utöva professionell frivillig indrivning.

När indrivningen gäller en konsumentfordran övervakar även konsumentombudsmannen att bestämmelserna i indrivningslagen följs (12 § i indrivningslagen). Konsumentombudsmannen kan inrikta tvångsmedel mot sådana näringsidkare som handlar i strid med bestämmelserna i indrivningslagen. Konsumentombudsmannen kan förena ett förbud med vite och i vissa fall kan konsumentombudsmannen meddela ett tillfälligt förbud. Påföljdsavgiften kan som högst utgöra upp till fyra procent av näringsidkarens omsättning under året före det då överträdelsen upphörde.

Indrivningslagen har under den här regeringsperioden redan ändrats en gång för att bättre skydda gäldenärerna. För att lindra konsekvenserna av coronavirusepidemin har även bestämmelser om maximala belopp för indrivningskostnader nu införts för andra än konsumentfordringar. Den temporära lagen är i kraft till våren 2022. För närvarande bereder dessutom en arbetsgrupp som tillsatts av justitieministeriet ett förslag till permanenta ändringar i indrivningslagen enligt skrivningen i regeringsprogrammet som är avsedda att träda i kraft våren 2022.

Lagen om registrering av aktörer som bedriver indrivningsverksamhet har varit i kraft sedan 1.1.2019. Målet med lagen är att ge effektivare sätt att ingripa i lagstridig verksamhet i fall där aktörer som bedriver indrivningsverksamhet allvarligt eller kontinuerligt bryter mot de bestämmelser som gäller indrivningsverksamhet eller god indrivningssed. Enligt statsminister Sanna

Marins regeringsprogram vidtar regeringen åtgärder för att förbättra myndigheternas förutsättningar att ingripa i indrivningsverksamhet som står i strid med lag eller god indrivningssed. Avsikten är att arbets- och näringsministeriet i samarbete med regionförvaltningsverket gör en bedömning av funktionen och tillräckligheten av de tillsynsmetoder som verket använder.

Helsingfors, 22.6.2021

Arbetsminister Tuula Haatainen